

ŽABOKUK

*„Přijměte moc Ducha svatého
přicházejícího na vás a budete
mými svědky až na konec světa.
(sr. Sk 1,8)“*

obsah:

Zamyšlení.....	3
Kalendárium.....	4
(Ne)obyčejní lidé.....	5
Perly z našich kázání	7
Prosme Pána o slovo pro nás	9
První svaté přijímání.....	10
Břimování.....	12
Velikoe 2012	14
Svatodušní Vigilie	16
Den Farnosti.....	18
Letnice v Klubu maminek.....	20
Senior Club	21
Laskavý příběh.....	24
Letem světem	26
Od ucha k uchu.....	27

Príspevky pro další číslo časopisu podávejte prosím do uzávěrky 15. 08. 2012.

Návrhy a připomínky k časopisu odevzdávejte do schránky v kostele nebo na farní úřad pod značkou „ŽABOKUK“.

Název periodického tisku: Žabokuk.

Periodicita vydávání: čtvrtletník. Evidenční číslo periodického tisku: MK ČR E 17501.

Místo vydávání: vydává Římskokatolická farnost u kostela Panny Marie Pomocnice, Foerstrova 3088/2, 616 00 Brno-Žabovřesky, IČ: 265 212 70.

Texty: Jan Šlachta, Milena Alday Delgado, Lucie Kučerová, Petr Polanský jako členové redakční rady, příspěvovatelé z farnosti a střediska mládeže.

Grafická úprava a sazba: Jan Huňaf.

Fotografie: fotografie „Akce farnosti“ – Petr Polanský, archiv středisko, farníci.

Tisk: tiskem.cz. Redakce si vyhrazuje právo na úpravu příspěvků.

Kontakty: farnost@brno.sdb.cz, stredisko@brno.sdb.cz, www.brno.sdb.cz, tel.: 541 213 110
NEPRODEJNÝ, k vyzvednutí v kostele a na vrátnici střediska mládeže.

významné dny

křty:

Katechumeni – dospělí:

7. 4. 2012	Václav Kovář
7. 4. 2012	Martin Maxmilián Uhlář
7. 4. 2012	Martin Petr Vrba

děti:

14. 4. 2012	Emílie Marie Jonáková
14. 4. 2012	Radovan Vojtěch Jonák
14. 4. 2012	Šimon Petr Kaňovský
15. 4. 2012	Regina Kristýna Hájková
15. 4. 2012	Karolina Hamšíková
21. 4. 2012	Dominik František Šťastný
22. 4. 2012	Terezie Zajíčková
29. 4. 2012	Sára Demovičová
29. 4. 2012	Jakub Demovič
13. 5. 2012	Michaela Běčáková
20. 5. 2012	Barbora Vlašicová
17. 6. 2012	Jáchym Sobotka
17. 6. 2012	Sofie Rebeka Slezáková

svatby:

14. 4. 2012	Václav Jonák – Helena Štěpaníková
5. 5. 2012	Lukáš Vrbka – Veronika Valíčková

pohřby:

Jana Procházková	*30. 8. 1953	†21. 1. 2012
Rostislav Záleský	*6. 5. 1924	†2. 2. 2012
Ivan Přikryl	*15. 2. 1944	†7. 2. 2012
Vlasta Sypénová	*5. 8. 1919	†20. 2. 2012

Milí přátelé,

Byla jsem požádána otcem Josefem, o napsání úvodníku do předprázdninového Žabokuku, tak se pokusím tohoto úkolu zhostit...

Také cítíte čas od času „změnu ve vzduchu“? I přes otupělost našich smyslů pod negativními vlivy globalizace a rozvoje, jsme ještě stále schopni v našich kostech a svazech ucítit změnu počasí.

A co teprve změna pod vlivem Ducha svatého! Prožíváme druhý rok přípravy na Cyrilometodějské jubileum, který je věnován svátosti biřmování a Duchu svatému. Ve farnosti jsme měli možnost připravit se na jeho vyvrcholení – obnovu biřmovacích závazků – společnou modlitbou, pátečními promluvami i nověnou. Není divu, že od sobotní vigilie, nejpozději od nedělní slavnosti seslání Ducha svatého, by ta změna měla být cítit ve vzduchu...

Život s Duchem svatým je základní výbavou křesťana. Kdykoliv děláme zna-

mení kříže, zveme jej do našeho života a konání... ve jménu Ducha svatého! On se v nás a skrze nás touží projevat. Kéž mu k tomu dáváme náš prostor a příležitost.

Pomalu se před námi otevírá čas prázdnin a dovolených, kdy rytmus každodenního života má zcela jiný řád. A to je výzva! Pojďme společně do toho a nechme do našeho času vstoupit Božího ducha ať už při společné modlitbě, četbě, sdílení toho, čím jsme dnes byli obdarováni. Není to snadné, ale stojí to za to.

Den za dnem, podobně jako v okolní přírodě, budeme pozorovat, jak se z květů počátečního nadšení začínají vytvářet plody, které postupně zrají. A plodem Ducha svatého je láska, radost, pokoj, trpělivost...

Přeji každému z nás hodně odvahy a síly, pustit se do dobrodružství života pod vládou Ducha svatého.

V modlitbě provází (od druhé poloviny prázdnin z „věčného města“)

sr. Míla, fma

kalendarium

farnosti

Červenec

11.-15. 7.

konference.cho.cz

Srpen

14.-19. 8.

Páté celostátní setkání mládeže ve Žďaru nad Sázavou
zdar2012.signaly.cz

18. 8. 9.

Diecézní pouť rodin ve Žďaru nad Sázavou
<https://zdar2012.signaly.cz/>

31. 8.-6. 9. Zápis do střediska 2012/2013 a Klubu maminek

Září

15. 9.

Kněžské svěcení

Rozhovor s manželi Wajdovými

Kam jste se odstěhovali? Co bylo důvodem?

Postavili jsme si dům na jih od Brna v Sokolnicích. Důvodem bylo to, že v Žabinách jsme bydleli v malinkém pronajatém bytě se dvěma dětmi, a už to bylo pro všechny členy rodiny dost náročné. Já jsem v bytě nikdy natrvalo zůstat nechtěla a Peťa byl tak laskavý, že přistoupil na stavbu domu. Je hodně manuálně zručný, takže své dary z této oblasti na našem domě zúročuje.

Jak se vám tam líbí? V čem je to změna od Žabin?

Tak bydlíme na vesnici, kde se lidi celkem znají, na setkání většinou zdraví a tak říkajíc „vidí si do talíře“. Já si dost užívám dobu, kdy přijedu odpoledne po práci z velkoměsta do klidu, kde slyším třeba štěkat psy, zpívat ptáky... A taky lidi tu chodí pomaleji... To je příjemné. Ale samozřejmě jsou i věci, na které si člověk zvyká hůř a ze kterých radost nemá. V tomto případě mi dost pomáhá, že každé ráno při modlitbě vyznávám a ve víře prohlašuji, že já, můj muž a moje děti máme v Ježíši všechno, co potřebujeme.

Zdeňko, vrátila ses po mateřské do práce. Jak Tě práce naplňuje?

Nastoupila jsem do brněnské pedagogicko-psychologické poradny na pozici speciálního pedagoga. A musím říct, že svou práci vnímám jako velký dar od Boha. Zprv mě má práce velmi těší

a pak mně hodně pomáhá třeba v přístupu k mým dětem, ale i k manželovi a k sobě samé.

Jak to šlape v Telnici, kam teď patříte do farnosti?

Naše farnost, to jsou dvě sousední vesnice Sokolnice a Telnice. Máme moc milého pana faráře – P. Ladislava Kozubíka. Je to takový moudrý, velmi pokojný muž. Všímám si, že i naše děti ho vnímají dost pozitivně. Naše rodina se zapojila spíše do části telnické, kde jsme si našli několik nám blízkých rodin. Beru to jako projev Pánovy laskavosti, že nás tito lidé přijali mezi sebe jako své přátele, i když odtud ani jeden nepocházíme.

Petr krásně vedl slovo na nově k Duchu sv. Už jste objevili a náležitě vytěžili své dary i jinde?

Já opět, tak jako v Žabinách, učím náboženství. No a Peťa zúročil své organizační schopnosti a byl vedoucím týmu lidí, kteří měli na starosti farní

den. Ale lidí, kteří by tu chtěli něco ve farnosti dělat, není zase tolik, takže v podstatě jsou to až na malé obměny

pořád ti stejní. My se snažíme zapojit, jak je to možné.

Rozhovor s Maruškou a Milošem Volejníkovými.

Kam jste se s Maruškou odstěhovali ze „země zaslíbené“? Co vás k tomu vedlo?

Brzy po svatbě jsme měli úžasnou možnost začít žít samostatně, bohužel se ale nejednalo o vlastní bydlení a tak jsme začali přemýšlet, co dál. Věděli jsme, že chceme zůstat v Brně. Hledali jsme něco finančně dosažitelného, s dobrou dostupností MHD, kde bude školka, škola, lékařské zázemí a kostel. Preferovali jsme domek, kde by měly děti možnost vyběhnout ze dveří, aniž by je něco přejelo, a Miloš chtěl garáž, dílnu nebo něco, kde by mohl kutit. To se nám naskytlo právě v Bosonohách.

Jak se vám v Bosonohách líbí? Jak to tam tepe?!

Bydlíme zde něco přes rok, a tak jsme pořád ještě ve fázi poznávání. Ačkoliv jsou Bosonohy částí Brna tuším od roku 1975, uchovávají si stále vesnický nádech. Z obecního rozhlasu se téměř denně dovídáme, kdo a co přijede prodávat na náměstí, kdy bude jaká kulturní akce či kdo nás navždy opustil. Konají se zde „mladé“ a „babské“ hody, které jsou doprovázeny průvodem v krojích, Bosonožský sudoval, což je jakási soutěž v kutálení sudu piva do kopce na čas apod.

Miloši, co ses stavbou domečku naučil?

Když jsme domek kupovali, rozhodně jsme nečekali, že rekonstrukce bude tak obsáhlá. V podstatě jsme polovinu domu zbořili a postavili znovu, protože neměl základy. Co jsme mohli, tak jsme si dělali sami za pomoci našich rodičů. Za což bychom jim zde chtěli poděkovat.

Za dobu rekonstrukce jsem se několi-krát přesvědčil, že ne vše se dá napláno- vat a že je třeba brát a řešit věci tak, jak postupně přicházejí.

Maruška: Já jsem se zase naučila, že nízkopodlažní doprava je k nezaplacení,

když pod kočárem vezete oběd pro tři hladový chlapy na stavbu:-).

Podáváš i v nové farnosti svaté přijímání? Kam vlastně teď náležíte?

Patříme do farnosti Troubsko, kam náleží ještě Ostopovice a Popůvky. Nedomážíme se ještě plně proniknout do naší nové farnosti, působí na nás uzavřeně. Svaté přijímání nepodávám, ministruji

zde asi čtyři dospělí muži, kteří obstarávají vše potřebné včetně čtení.

Čím teď žije vaše Markétka?

Markétka se snaží najít nové kamarády a tím nám pomáhá seznámit se s rodinami ve zdejší farnosti. A jde jí to. Jinak žije vším, čím žije každé dítě jejího věku. Nejraději pracuje s taťkou na dvoře, nebo se motá mamce v kuchyni.

perly z našich kázání

5. 4. 2012 P. Josef Klinkovský

Nejvěrohodnější svědectví je to, které předáváme svým životem.

8. 4. 2012 P. Radek Gottwald

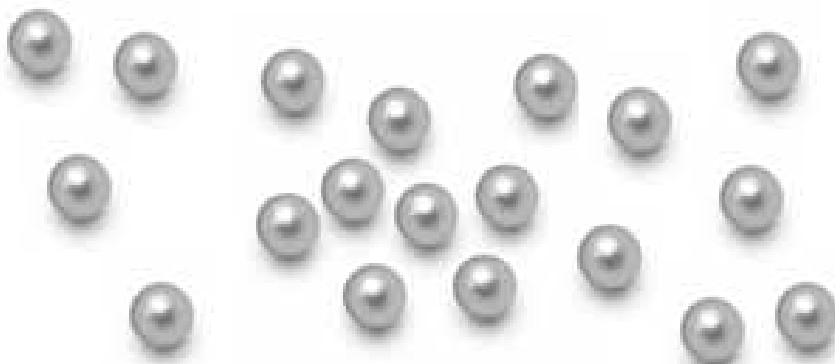
Uspokojení je něco, co je dáno vnějšími podmínkami. Pravá radost je něco, co je v našem srdci. Není závislá na žádných okolnostech v našem životě. Takovou radost potřebujeme hledat a prožívat.

19. 5. 2012 (farní den) P. Josef Daněk

Maria nám svou přítomností předává Ducha svatého, protože jím byla naplněna. Přijměme p. Marii do svého domu, ona nás povede k Ježíši.

19. 5. 2012 (farní den) P. Radek Gottwald

Hrajme na nástroj, který jsme dostali. Nedívejme se po tom, jaký nástroj (dar) má druhý. Pak uslyšíme libý zvuk celého orchestru

Prosme Pána o slovo pro nás

Jde o to, abychom Pána skutečně prosili, ať k nám prostřednictvím druhého člověka promluví – a sice v určité konkrétní podobě charismatu slova. Velká překážka při působení darů Ducha se může skrývat v tom, že Boha nepustíme ke slovu. Bez přestání se modlíme a Pánu tím nedovolíme promluvit. Neustále ho oslovujeme, ale upíráme mu možnost oslovit nás. Často v našem hovoru zcela chybí pomlky, během nichž bychom také mohli něco zaslechnout. Když pak skutečně slovo přichází od Boha, většinou je zavalíme našimi přehojnými díky a chválami, a to ještě se zcela jiným úmyslem. Pokud skutečně bylo zmíněné slovo od Boha, pak vůbec nemůže dále působit, nebude-li po něm následovat delší ztišení. To všechno bychom měli mít v krvi. Ve ztišení lze prostě naslouchat a též zkoumat, zda má toto slovo pro mě osobní význam. Mohu přemýšlet, co by mohlo znamenat. Jde o to, abychom zcela nenásilně věnovali nějaký čas ztišení, v němž by zaseté slovo mohlo zapadnout, bylo-li skutečně od Boha. Pokud se jím někdo cítí být osloven, bylo by žádoucí, aby to také dal najevo: „Toto slovo se mě mocně dotklo, vneslo mi do určité oblasti záležitosti světlo.“ Může se stát, že se nás takové slovo dotkne v rámci bohoslužby a vede nás pak naprosto konkrétním směrem. Naše setkání jsou tak často doslova napěchována zpěvem, čtením z bible a výměnou názorů, že zůstává jen pramálo místa pro naslouchání samotnému Pánu

Ježíši. Jen si to také jednou ve své skupince prověřte! Zkoumejte, zda setkání běží jako na drátku. Často jsme v pokušení myslet si, že pokud setkání mělo bezvadný spád, bylo skvělé. Pokud se vyskytly prodlevy, byly přijímány jako nudné. Tady však něco nesedí. A možná bude nutné tento prostor přímo naplánovat. Ale pochopme to správně. Myslím tím časový prostor, v němž všichni naprosto vědomě mlčí a naslouchají Bohu. Tato chvíle není určena pro vlastní přemýšlení a hledání. Ne, v tomto okamžiku bychom měli rozjímavě naslouchat. A pokud si někdo myslí, že ho napadlo nějaké prorocké slovo nebo pasáž z Písma, měl by je prostě vyslovit. A jistě už poznáme, zda se někoho dotklo, zda někomu konkrétnímu pomohlo nebo zda cítíme, jak působí uvnitř společenství. Může nám nahánět hrůzu, máme-li čekat na Pána; čekat, až pro nás nechá dozrát své slovo. Může být těžké naslouchat tomu, co se modlí jiný člověk, ale i v modlitbě druhého může být pro mne obsaženo slovo. Není smyslem společné modlitby, abych jen neustále přemýšlel, co se budu modlit. Tím budu sám sobě překážkou. Smyslem společné modlitby je schopnost zaslechnout, zda tedy nemám tuto modlitbu vztáhnout na sebe, přivlastnit si ji, než se budu modlit dále.

*Převzato z knihy Hans Buob
Dary Ducha svatého*

co proběhlo ve farnosti...

První svatě přijímání

co proběhlo ve farnosti...

Biřmování 2012

co proběhlo ve farnosti...

Velikonoce 2012

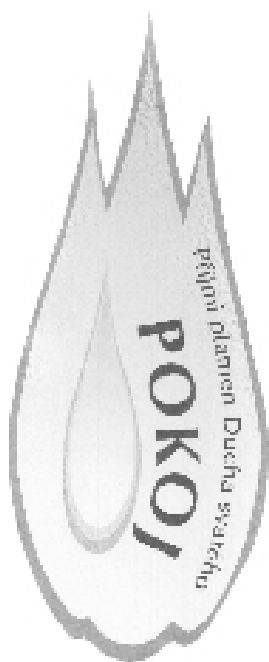

co proběhlo ve farnosti...

Svatodušní Vigilie

co proběhlo ve farnosti...

Den farnosti

V sobotu 19. května proběhl náš tradiční květnový Den farnosti. Po dopolední mši svaté následoval oběd a pestrý program, letos moderovaný Pavlem Fráňou a Veronikou Vejlupekovou. Příspěvky byly prokládány zpěvem scholy Tomáše Přikryla. Zdá se mi, že se nás letos sešlo o malinko méně, ale o to byla atmosféra vřelejší a rodinná, nikomu se nechtělo domů. Děti běhaly a plnily úkoly, sledovaly v sále pod koselem divadlo, za svoje úsilí pak byly odměněny ledňákem. Čerstvá mimin-

ka farnosti procházela náručemi všech tet, nová bříška se zakulatila, i šediny sem tam přibýly, ale v naší farní rodině je pro všechny místo. Vyšlo nám nádherné počasí, takže stan letos nesloužil jako deštník, ale jako slunečník, naštěstí. Děkujeme všem neviditelným i viditelným dobrovolníkům, jejich skryté práci, díky níž všechno šlapalo jako hodinky. Následujme jejich příkladu a příští rok je můžeme vystřídat!

Milena Alday Delgado

co proběhlo ve středisku...

Letnice v Klubu maminek

Tradicí žabovřeského salesiánského střediska je slavnost letnic, při které rodiče s nejmenšími dětmi vítají léto pohádkou o svatbě nebeského krále a pozemské princezny. Poselství o dobrotě a lásce letos odnesly do světa dokonce dvě živé holubičky.

V krásném slunečném odpoledni se na Kamenném vrchu sešlo několik desítek dětí převlečených za krále a královny. Loutková pohádka totiž samozřejmě dobře dopadla a letniční odpoledne bylo ve znamení slavné svatby s hudbou, tancem a hostinou. Nechyběly ani veselé úkoly na stanovištích a závěrečné překvapení: vypouštění bílých holubiček.

Děkujeme hodným tetám z Klubu maminek a vám všem za spolupráci na těchto milých setkáních.

Jana Šlachťová

Milí čtenáři,

v dnešním čísle Žabokuku vás chci informovat o možnosti, která se od května otevřela pro starší ženy, které by chtěly využít volný čas, nabídnout životní zkušenosti a případně si přivydělat. Novinku rozjíždí Centrum pro rodinu a sociální péči sídlící v Josefské ulici číslo 1. Projekt má pomoci ženám, které se cítí osamělé nebo nevyužité, a rodinám, které své vlastní prarodiče mají daleko, nebo jim už zemřeli. Cílem je spojit obě skupiny dohromady tak, aby rodičům děti načas někdo pohlídal. A naopak starší generace mohla vedle batolat, předškoláků či školáků pookrát.

Centrum pro rodinu se inspirovalo ve Vídni. Tamní diecéze podobný projekt organizuje několik desetiletí. Nazvala ho Oma Dienst, což by se dalo přeložit jako Babičkovská služba.

Žena se setkává s dětmi z rodiny, tráví s nimi čas, může je například brát na výlety, číst jim, vyprávět jim nebo si s nimi hrát. Ve Vídni funguje služba jako placená a po tamním vzoru doporučují i brněnští organizátoři, aby „babička“ byla za čas strávený s dětmi finančně odměněna. Doporučených je 50 korun na hodinu.

Vídeňští organizátoři za rok zprostředkují kontakt několika set žen a rodin. V Brně vzniká databáze zájemců a zájemkyň od května a zatím v ní převažují rodiny. Tvůrci projektu proto ubezpečují, že na seniorské účastnice budou brát zvláštní ohledy. Budou to právě seniorky, které si vyberou, o jak

staré děti chtějí pečovat, jak často se s nimi chtějí setkávat a případně odkud by rodina měla být. Centrum slibuje ženě asistenci a záštitu, kdyby se například s rodinou nepohodla. Senior-kám chce nabízet také různá setkávání a kurzy, třeba z psychologie či první pomoci.

Podle autorů záměru je cílem především pomoci navázat vztah mezi generací babiček a generací vnuků. Obě strany by se proto měly potkávat nejméně jednou týdně. Seniorka by v rodině rozhodně neměla uklízet, vařit ani prát, má se věnovat výhradně dětem. Organizátoři projektu si prý dovedou představit i společné dny, které spolu celá rodina a žena stráví. Rodina prý může vzít ženu na výlet, zaplatit jí vstupné do hradu či zámku i oběd. S tím, že jí třeba za šest takto společně strávených hodin už nebude platit.

Kdokoli by měl o účast zájem, může se v Centru pro rodinu a sociální péči ptát po Trojlístku. Tak projekt tvůrci nazvali, Trojlístek má symbolizovat sblížení tří generací. Více informací lze získat na e-mailu trojlistek@crsp.cz nebo telefonu 542 217 464.

Kučerová Lucie

Ahoj děti,

čekají vás prázdniny, což znamená spoustu volných dní, zábavy, dobrodružných výprav, a tím pádem i trochy zlobení. Rodiče vás jistě budou nabádat, abyste byli hodní, dali na sebe pozor, a my v Žabokuku vám to rozhodně nebudeme vyvracet. Na kolo si každopádně berte přilbu a ve vodě při koupání mějte záchranu po ruce.

Jen vám tentokrát chceme ukázat, že z trochy těch lumpáren se u Pána Boha nestřílí a rozhodně vás za ně nezavrhně. Vždyť i apoštolové, proroci a svatí, se kterými měl na světě velké plány, nežádka chybovali.

Do tajenky doplňujte jména biblických hrdinů, kteří se tu a tam projevili jako pěkní zbabělci, zabedněnci, chvástaloové nebo dokonce vrazi. Nakonec se ale ukázalo, že ostatním nevyhovovali možná podle jen lidských měřítek. Nebo svou chybu dokázali Pánu Bohu jindy vrátit navršeným dobrem.

Co najdete v tajence, vám ze Žabokuku přejeme na celé prázdniny.

V tajence:

1. Žid, který nezvládnul svůj vztek a v hněvu zabil Egypťana. Důvodem bylo to, že bil jiného Žida (Exodus 2, 11).
2. Malý a možná i zakomplexovaný člověk, který šidil lidi a bohatnul z daňových podvodů. Možná si ho pamatujete podle toho, že ho Ježíš vyzval, aby slezl ze stromu (Lukáš 19,1).
3. Skeptická žena, která se smála, když od božího posla slyšela, že by na stará kolena měla porodit dítě (Genesis 18, 12).
4. Prorok a kazatel, který měl podle Božích plánů působit na masy a stát se Ježíšovým předchůdcem, a přesto žil jako bezdomovec, živil se hmyzem a rozhodně nechodil oblečený podle tehdejší módy (Matouš 3, 4).
5. Muž, kterého si Bůh vybral jako kazatele a dal mu úkol, a on místo jeho plnění raději utekl na loď, aby se před Bohem skryl v jiné zemi. Nakonec ho před utopením zachránila velryba (biblická kniha nese jeho jméno).

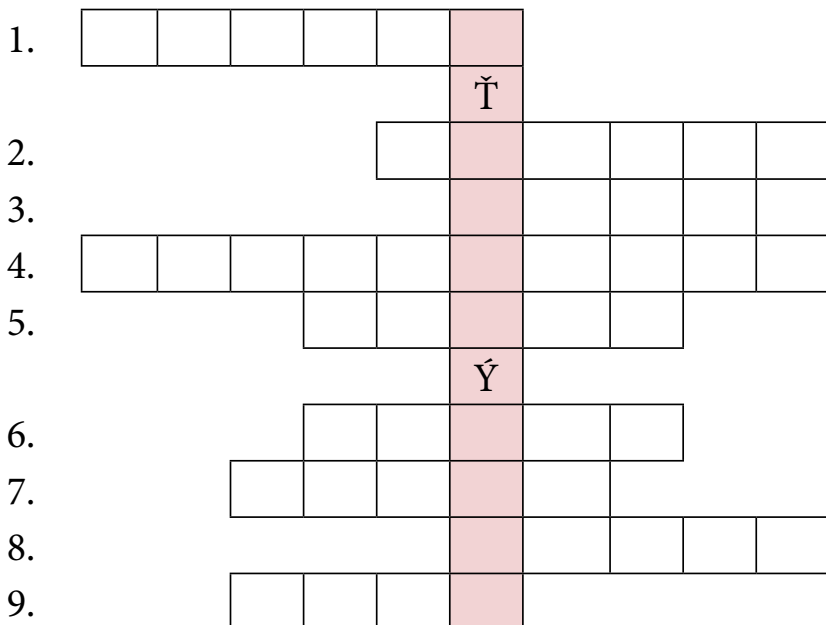

6. Král Židů, který nejdřív svedl manželku svého vojáka a jeho nechal později zabít (2. Samu- elova 11, 14).
7. Biblický hrdina, který se jako puberťák ztratil svým rodičům a pak se velice divil, když ho hle- dali (Lukáš 2, 41).
8. Zabedněnec mezi apoštoly, kte- rý si nedokázal dát dohromady

Ježíšovy náznaky, a ani když ho ostatní přesvědčovali, že Kris- tus vstal z mrtvých, neuvěřil (Jan 20, 25).

9. Apoštol, který se chvástal, jak je Ježíšův nejvěrnější, a záhy na veřejnosti zapřel, že ho vůbec zná (Marek 14, 29).

Kučerová Lucie

Vyprávění o potopě

Již slušnou řádku dní dopředu označovaly plakáty po celém středisku, že do něj 3. června připluje Noemova archa. Čirou náhodou se toto proroctví krylo s plánovaným termínem dětského dne, každoroční akce, při které středisko zaplní houf soutěživých dětí ve věku 3-15 let (letos jich bylo přesně 212, nepočítaje v to doprovodný houf rodičů). Ale zpátky k onomu proroctví. Jeho pravost se začíná ukazovat již zhruba dva týdny před ohlášeným termínem, ve středisku se totiž začínají scházet zvířátka. Polehávají na stolech, pohovkách, schovávají se v igelitových taškách a krabicích a některá bychom si nejraději nechali, protože vypadají jako ideální antistres. Ke konci nám už trochu překážejí, protože zabírají značnou část kanceláře, ale jinak s nimi není problém. Svou čistotností by dokonce mohla jít vzorem mnohým klientům, všechna jsou totiž nová nebo alespoň vypraná. A tak s námi zatím tiše bydlí, z krabic nenápadně vystrkují plyšové čumáky a čekají na svůj den D.

Ten konečně nastává a rovnou prověřuje víru návštěvníků. Kdo byl malověrný a přes předem hlášenou potopu nechal doma deštník, špatně udělal a zmokl. Do přípravy dětského dne nejsem nijak zapojená, takže se jedu podívat jen jako nezúčastněný pozorovatel a i s deštníkem jsem mokrá dříve, než dojedu na místo. Skoro to vypadá, že se Pán Bůh na počest naší akce rovnou rozhodl vyplavit celé Brno. Přemýšlím, jestli se za těchto okolností odpoledne vůbec koná,

ale veselý halas, který se ze střediska rozléhá mě ujišťuje, že ano. Míjím registraci, kde si děti vyzvedávají soutěžní kartičky a kde se také dozvídám, co se mezitím událo. Je to neslýchané, ale zvířátka nezodpovědně utekla z archy a děti teď musí zoufalému Noemu pomoci je nějak pochytat. A že přitom prší? Nevadí, vždyť tu nikdo není z cukru! Zvířátka je možno potkat přesně na 30 místech po celém areálu střediska a když se nějakému dítěti podaří chytit jich alespoň 10 (= splnit 10 disciplín), může se přihlásit do závěrečného slosování. Kromě toho má zachránce za každých 10 zvířátek nárok na sladkou odměnu, která je k vyzvednutí u stánku s občerstvením (dle některých nejdůležitějšího místa v celém areálu).

Procházím jednotlivá stanoviště a nestačím se divit, co všechno je možné na tak malém prostoru potkat. Animátorku Ivetu by ze zadu bylo skoro možné považovat za sv. Šebastiána (trčí z ní totiž celé množství šípů, byť naštěstí upevněných v papundeklu), ovšem jen do chvíle, než se otočí a ukáže dikobrazí obličejík. Je to však zcela mírumilovné stanoviště, na kterém děti házejí šípky do barevného terče, což se jim s větším či menším úspěchem daří. O kus dále sbírají pilné včely nektar, i když se může zdát, že si čas od času líznou i něčeho jiného. Jejich pohyby totiž nejsou tak koordinované, jak by se na spořádanou včelu slušelo. Ale třeba za to může jejich zvláštní vidění – s papírovými roličkami na hlavě kouká

totiž každé dětské oko jinam... Beruška Vojta hrdě učí děti umění prokličkovat na vozítku zavodní dráhou, moudrá sova dává moudré hádanky, hovniválové válí kuličky velikosti gymnastických balónů a malí orangutani šplhají po napjaté síti a když jsou moc malí a už nemůžou, jakási zvláštní síla je rozesmáté stejně vytáhne až nahoru. K pavoukovi se všichni bojí, čeká totiž ve své napjaté síti na sebedrobnější záchvěv vyvolaný neopatrnou dětskou nohou, ale i to končí dobře. Alespoň všechny mouchy, které jsem viděla soutěžit nakonec vyvázly ze zdravou kůži (resp. tedy kutikulou :-).

Zlatým hřebem je losování cen – především našich plyšových přátel a nakonec i samotné Noemovy archy, která z praktických důvodů není dřevěná, ale nafukovací. Je ovšem jen jedna, takže se mnozí neubrání zklamání. Naštěstí se alespoň počasí umoudřilo už v průběhu odpoledne a i ti, kteří nevyhráli, tak mohou chovat oprávněné naděje, že

vody opadly a oni domů přejdou suchou nohou. Jsem ráda, že se celá akce vydařila, i proto, že díky pohledu do zákulisí vidím, kolik práce za ní stálo (jen pomáhajících dobrovolníků bylo přes 40).

Nezbývá než zamáchnout slzu dojetí a rozloučit se s akcí i střediskem, což pro mne osobně platí skoro doslova. Řeholní (noviciátní) povinnosti (či možnosti) totiž volají a já pomalu zvedám kotvy – minimálně pro příští rok. A tak naší milé arše mávám a přeji úspěšnou plavbu. Bouře ať se jí vyhýbají a když už ji potkají, ať ji posílí. Ať je ostrůvkem bezpečí pro ty, kdo ve svých životech nejružnějším způsobem tonou. Ať je celá různost její posádky její silnou stránkou a možností vzájemného obohacení. A Duch Svatý ať jako správný vítr vane do jejích plachet a vede ji tam, kde je potřeba...

*Za Salesiánské středisko
Klára Maliňáková*

Zloděj sušenek

Noc byla dlouhá a jistá mladá dáma čekala na svůj let, tak znučená a sama. Koupila sušenky a knihu, že si bude číst, s očima na stránkách pak z nudy začla jíst.

Zabraná do knihy však přece všimla si, že pán co přisedl si, tlustý a bezvlasý, ležérně hoví si tak těsně vedle ní, že z jejího si nabízí a bezostyšně jí.

Četla a dělala, že se nic neděje, však zásoby mizely pod rukou zloděje. Už se v ní vařil vztek z té sprosté krádeže, být místo dámy chlap, tak mu snad nařeže!

Za každou její sušenku i on si jednu vzal. Až zbyla jediná. Co asi bude dál? S grácií pro ni sáh' a ještě se při tom culil, jak by se nemetlo, přelomil sladkost v půli.

Zlostně ji zchroustala a už v ní cloumal vztek, takový nezdvořák, kdo by to do něj řek'! Cpe se, a bez díky, tohle je vážně k zlosti, ten tlustý ohava je vzor vši nevděčnosti!

Sotva by vzpomněla, kdy měla větší zlost... Už hlásí její let...však toho bylo dost! Shrábla svou kabelu a vyskočila v mžiku, ani se neohlédla po tom loupežníku.

Až v letadle koukla se do vlastní kabely... Byly tam. Hned navrchu pěkně si zavřené hověly. Nešťastné sušenky, v balíčku, nenačaté. Jen na to zírala, v hlavě stud, děs a zmatek.

„Jestli jsou tyhle mé, a Pánbůh chraň mě zlého, pak tamty koupil on. To já jsem jedla z jeho!

Pozdě se omlouvat, konec vši naděje, já jsem tím hulvátem, lotrem a zlodějem!“

*Převzato z knihy Jack Canfield Mark
Victor Hansen
Slepičí polévka pro duši 3.porce*

letem světem

01.06.12

NOC KOSTELŮ

V pátek 1. června se naše farnost poprvé zapojila do akce nazvané Noc kostelů. Kostel byl pro veřejnost otevřen od 19 do 23 hodin. Během večera měli návštěvníci možnost prohlédnout si první brněnský kostel postavený po roce 1989.

Účast: přes 300 návštěvníků

Mgr. Stanislav Caletka

Vtipy ze života

„Mami, víš kolik zubní pasty je v jedné tubě?“

„Nevím.“

„Já už to vím: od gauče až k televizi.“

Ptá se Pepíček paní učitelky: „Mohu být potrestán za něco, co jsem neudělal?“

Učitelka: „To v žádném případě!“

Pepíček: „Tak to je dobře. Já jsem totiž neudělal domácí úkol!“

Dopis z tábora:

„Včera jsme boxovali, ta rovnátka už nebudu potřebovat.“

„Mamííííí, mamííííííí, mě opuchl prst!“

„A jak jsi to poznal, Pepíčku?“

„Nevejde se mi do nosu.“

„Honzíku, když kašleš, tak si dávej ruku přes pusku,“ napomíná babička svého vnuka.

„No, já jsem to zkoušel, ale ono to stejně nepomáhá!“

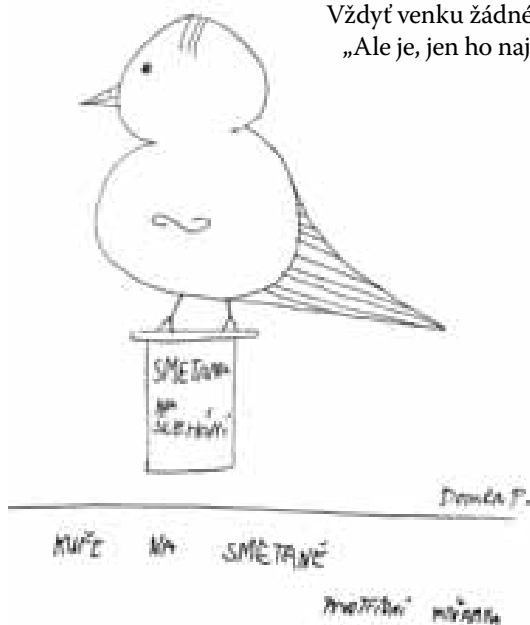
Prodavač se ptá Pepíčka:

„Opravdu tě poslali koupit čtyři kila bonbónů a dvacet deka brambor?“

w

„Pepíčku, proč máš tak zablácené boty? Vždyť venku žádné bláto není!“

„Ale je, jen ho najít.“

*DUCH SVATÝ ČASTO PŘÍCHÁZÍ
K NÁM V NĚŽNÉM, TICHÉM VÁNKU.
MILÁČKŮM SVÝM NADĚLUJE
VE BDĚNÍ I V SPÁNKU.*

*NĚKDY VŠAK SVŮJ PŘÍCHOD ZMĚNÍ.
PŘIJDE HUKOT, BOUŘE, HŘMĚNÍ.
PROBUĎTE SE, VY, CO SPÍTE!
DOKUD SRDCE NEZMĚNÍTE,
MARNĚ KE MNĚ VOLÁTE.
NEDÁM VÁM CO HLEDÁTE.*

*AŽ POZNAJÍ NÁS PO LÁSCE
KTERÁ SKUTKY PLODÍ.
DUCH BOŽÍ JAK OVCE SVÉ
NÁS PO PASTVINÁCH VODÍ.*

*JAKO BÍLÁ HOLUBICE
ZNAK SVOBODY A MÍRU,
LÁSKA, KTERÁ PROVÁZÍ
NADĚJI A VÍRU.*

*S MARIÍ KDO V MODLITBĚ
SVOJE SÍLY SPOJÍ,
TEN BOŽÍHO NEPŘÍTELE
SRAZÍ V KAŽDÉM BOJI.*

Jan Šlachta